

תורת אביגדור

לידים

ע"פ שיחותיו של הגאון הרב אביגדור מילר זצ"ל
מאת: א. בן-עמי
איורים: יוכבד נדל

פרשת שופטים

בטיחות - בראש ובראשונה!

אנו זקוקים לתרומות כדי לעמוד בביקוש הרב
נא לתרום בעין יפה

להנצחות: 076-599-4020

בטיחות - בראש ובראשונה!

"שימי", קראה אמא. "האם זה שוב הפזל שלך בן השש מאות אלף החלקים, של יציאת מצרים, שמפוזר על כל רצפת ההול??? בבקשה, תאסוף ותחזיר אותו למקום מיד. אבא ואני הולכים לחתונה של הולצבכר הלילה ואני רוצה שהבית יהיה מסודר לגמרי לפני שאנחנו יוצאים."

"בסדר", אמר שימי, כשהוא התחיל לאסוף את חלקי הפזל אחד אחרי השני.

לאחר שעה וחצי, אמא יצאה מחדרה כשהיא מוכנה לצאת לחתונה עם אבא.

"שימי!" אמא קראה בהלם, מביטה לכיוון הבלגן על הרצפה שגדל מאד בינתיים. "הייתי בטוחה שאתה מסדר! למה זה עושה רושם שלא נעדר כאן אף משחק אחד מארון המשחקים? והכל זרוק על רצפת המסדרון?"

"סליחה, אמא", אמר שימי בהתנצלות. "אולם כאשר התחלתי לאסוף את הפזל, נזכרתי שכמה מהחלקים שלו נמצאים בשקית שעל המדף ורציתי לשים אותם גם בקופסא אז רוקנתי את הארון בכדי למצא את השקית, אולם אז דעתי הוסחה ושכחתי!"

"בכל מקרה", אמרה אמא. "אבא ואני יוצאים עכשיו. אני מבקשת שתדאג לכך שהילדים הקטנים יהיו במיטות ולאחר מכן תסדר כל משחק ומשחק במקומו לפני שאתה הולך לישון. אני לא רוצה לראות אף משחק על הרצפה כאשר אנו חוזרים הביתה."

"אין שום בעיה, אמא", אמר שימי. "ותהנו בחתונה!"

שימי קיים בצייתנות את דברי אמו. הוא השכיב ברוגע את אחיו ואחיותיו הקטנים ואז, הוא עצמו התכוון לשינה גם כן. תוך כדי שהוא זחל אל מתחת לשמיכתו, הוא חש ברגש הגאווה שמציף אותו על כך שהוא היה היום אח גדול לדוגמא. אולם הוא לא שם לב שהיה משהו שמש מזכרוננו לגמרי...

בום! טראח! בום! טראח!

שימי התעורר בבהלה, ליבו הלם, כשקולות נוראים נשמעו מכיוון מסדרון הבית. ליבו צנח באחת כאשר נזכר שהוא שכח לגמרי לאסוף את המשחקים. האם אבא ואמא חס ושלום מועדים כעת על המשחקים בהול???

שימי רץ אל פתח חדרו והציץ לכיוון המסדרון שם ראה מחזה משתק. גנב, עם

נר ביד אחד וחופן של מזומנים מהמגירה של אבא בידו השניה, החליק על הגולות שנשארו על הרצפה. בפחד מהול בתדהמה, שימי הביט בפה פעור איך הגנב נתקע בשרפרף מעץ ונחבט בברכו, ראשו נתקע בקיר והוא נפל אחורנית על הרולרים כשהוא מחליק במורד המסדרון ודופק את ראשו בערמת קוביות מעץ.

הגנב נעצר, עיניו היו עצומות. נדמה היה כי הוא איבד את הכרתו. שימי היה בלחץ וניסה לתכנן את צעדי הבאים. האם עליו להתקשר כעת אל אבא ואמא? אל השכנים? למשטרה???

למרבה המזל, שימי לא היה צריך לחשוב הרבה ולהחליט מכיון שבאותו הרגע אבא ואמא פסעו אל תוך הבית. אבא הבחין בגנב ומיד הזעיק את המשטרה. תוך דקות ספורות נשמעו קולות הסירנה והשוטרים הגיעו בכדי לפנות את הגנב מהמקום.

לאחר שנרגעו הרוחות, שימי הביט באמא ואבא ואמר "וואו, זה היה ממש נס ששכחתי לסדר - אחרת, הגנב היה גונב את כל הדברים שלנו!"

אבא הביט בשימי לרגע לפני שהוא ענה. "לא, שימי, אני ממש לא חושב שזה היה דבר טוב ששכחת לסדר."

"אבל אבא!" מחה שימי. "אילו הייתי מסדר את הבית, המשטרה לא היתה לוכדת את הגנב."

"שימי," אמר אבא. "אתה יודע שבפרשת השבוע אנו לומדים על אדם שהורג בשגגה, בטעות. האם אתה יודע מה קורה לו?"

"כן," אמר שימי. "עליו לגלות לעיר מקלט."

"בדיוק כך," אמר אבא. "למרות שהוא לא התכוון לעשות זאת, הוא עדיין נענש. יותר מזה, התורה מכנה אותו רוצח!"

"אינני רוצה חלילה להשתמש בכזו לשון חריפה, אולם על ידי השארת המשחקים על הרצפה, היה עלול אף אדם חף מפשע להיפגע קשות מכך. האם הינך מבין את האחריות שיש לך כשזה מגיע לתפקיד של סידור הבית? עליך להיות עירני לכך שעל ידי שהינך משאיר אפילו משחק אחד, או אפילו שקית אחת על מדרגות הבנין, הינך גורם לכך שבפוטנציאל עלול מישהו חס ושלום להיפגע!"

"הרב אביגדור מילר זצ"ל היה אומר שכל אדם שיצר מצב בו עלול אדם חס וחלילה להיהרג, אדם זה מכונה רוצח, למרות שבפועל שום אדם לא נפגע! האם הנך מבין כמה חשוב זה לוודא שאתה תמיד מסדר ולעולם לא משאיר דברים על הרצפה?"

"אף פעם לא חשבתי על הדברים האלו בכזו צורה," אמר שימי בלחש. "אני לא רוצה להיות רוצח! ומעתה, אני תמיד אוודא שכל חפצי יונחו במקומם הנכון בכדי שאף אחד לא יפגע בגללי."

ובכך, העניק שימי לאביו חיבוק גדול וחזר לישון.

שבת שלום ומבורך!